

Harap Çağın Öksüzleri

– MESUT ÇİFTÇİ · 14 Nisan 2025

Boşuna arama kardeşim bulamazsın saygılı bir tavrı bu çağın insanında,
Beyhude uğraşır kalırsın hayvanlara rahmet okutan insanlık aynasında.

Zarafet eskide kalmış bir masal prensesi gibi salınıp dururken zihinlerde,
Yılan ve akrep zehrinden daha zehirlişi gezinmektedir insanların dillerinde.

Bu çağda artık ne saygı, ne kibarlık ne de zarafet kalmış insanlara miras,
Boşuna ruhunu karartıp da bu erdemlerin arkasından tutma sakın yas.

Biliyorum bana ya da sana öğretilmedi böylesi kaba ve kötü bir lisan,
Ancak okumadan ve yazmadan haberi mi var düşünüyor mu ki bir an?

Hayvan dediklerimizin bile kendi aralarında mevcuttur etik kuralları,
Ancak çağımızda insan dediklerimiz bile kaybetmiştir mevcut yolları.

O yüzden hayvan diye aşağılama bu çağın insanını düşme sen hataya,
Hayvanlarda bir nice marifetler var insanlar şaşar kalır yaratılan fitrata.

Yaşlandıkça anlıyorum ki insanlık doğru bir güzergahta ilerlemiyor atiye,

Bu cahillik, saygısızlık, kabalık ve kötülükle insanlık nasıl gidebilir ki ileriye?

Şairim yazmaktan gayrı ne gelir ki elimden gördüğüm bu kepaze kabalığı,
Şöyle bir küfretsem baştan başa mesut ederim bu bahsettiğim kalabalığı.

O sebeptendir ki bende bana yakışanı yapmaktayım ki ne gelir elden,
Esasında çılgın denizler ve okyanuslar gibi çalkalanmaktayım öfkeden.

Etim, kemiğim ve her bir zerremle nefret etsem de bu çağın insanından,
Bende ömrümce kurtulamadım bu çağda doğmuş olmanın ağırlığından.

Hınca hınç bağırırsam da tüm uzamlarına uzayın geçmez içindeki nefret,
Bu kadar nefret içinde kendi kendime durmadan fısıldıyorum ille de sabret.

Sabretmelisin direnerek çünkü senin de bu dünyadaki günlerin sayılıdır,
Bu sayılı günlerde kendine eziyet etmene bu kaba insanlar pek bir bayılır.

Ne gerek var ki şimdi bu kaba ve kötü insanları çektiğin acı ile sevindirmeye,
İçindeki fırtınaları ve öfkeyi bu gereksiz insanlar sürüsüyle dillendirmeye.

Sen işine bak dedi gönlüm, hiçbir insan seni hiçbir zaman asla üzemesin,
Hayat yolunda menziline ilerlerken hiçbir cahil seni yolundan öte edemesin.

Harap Mesut sen ne umarsın ahir zamandan ki kırılmasına izin verirsin kalbinin,
Bu zamanda kıymeti olur mu sanırsın doğrunun, dürüstün, incenin ve iyinin?